

ПІСНЯ ЗАВЖДИ БУДЕ ПОМІЖ НАС

Три десятки років клуб села Новорічиця очолює Надія Костянтинівна Петровець. І вже два десятиліття, як діє при цьому закладі культури жіночий вокальний колектив. Він незмінний учасник усіх культурно-масових заходів, що проходять на території Новорічицької сільської ради. Новорічицькі аматори сцени часті

своєму репертуарі не одну прадавню пісню, - каже Надія Костянтинівна. - Голоси Регіни Семенівни, Галини Пилипівни Войтович, моєї мами – Марії Пилипівни Шрамович - неможливо було сплутати ні з якими іншими, бо ж вони завжди звучали по-особливому натхненно. На жаль, роки беруть своє. Та наші берегині ще

◆ АМАТОРИ СЦЕНИ

Володимировича Бабича, який від початку створення колективу і впродовж всіх послідовних років був його акомпаніатором, навіть більше того – душею. Шкода, що земний шлях життя для цієї талановитої людини випав такий короткий. Нині важко уявити Новорічицький жіночий вокальний колектив без Валентини Володимирівни Колоди, до якої ми зазвичай звертаємось просто: матушка Валентина. Її тонкий слух, мелодійний голос і надзвичайна закоханість в пісню імпонують всім. Серед заходів, які особливо любляють в Новорічиці, - свято села, 9 травня. Звісно, що в їх організації та проведенні ставка насамперед робиться саме на наш вокальний колектив. У нашому репертуарі чимало українських пісень, як народних так і сучасних. Ми давно на сцені, маємо досвід, маємо своїх прихильників. Є нестримне бажання виступати і розвиватися далі. Єдиною проблемою на сьогодні залишається відсутність власних сценічних костюмів. Завжди беремо їх на прокат в районному Будинку культури. Вельми сподіваємось на допомогу і підтримку в цьому питанні сільської ради, а також благодійників-меценатів. Бо ж допоки село співає – доти воно живе.

Галина ГАВРИЛОВИЧ

гості й на районних святах та фестивалях. Особливо ж відлунують їх голоси на різдвяних колядках та троїцькому етнофесті «З народної криниці». Основний склад учасників колективу – вчителі місцевої школи та медпрацівники.

- У Новорічиці завжди люблять пісню. В пам'яті шанувальників народної творчості – наш фольклорний гурт, що мав у

мають силу, аби передати свої пісні молодшим. Відтак і до нашого вокального колективу перейшло кілька фольклорних пісень, що їх ще так ревно береже пам'ять 90-річної Галини Пилипівни: «Бузок», «Під вікном високим», «Нащо ж мені тройка поштова». Тепер уже молодші голоси дають цим пісням нове життя. Хотілося б згадати сьогодні й Віктора